

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 17. De cognitione sui ipsius.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60514)

hominis vindictam spirantis, nisi ejus du- Majus.
rities erga fratrem suum emolliatur. Gra-
tiam accipiet nunquam, nisi gratiam pro-
ximo suo faciat. Absolutio quoque,
quam ei sacerdos impertit, ipsi in senten-
tiam condemnationis erit, nisi eam sincera
cum inimico suo reconciliatio præcesserit.

*Scrutare animum tuum, ut cognoscas, an non
aversionem ab aliquo foveas, & injuriæ tibi il-
latæ memoriam; & religioni tibi duc, oratio-
nem, quam Christus ipse nos docuit, recitare,
priusquam ignoveris.*

Beati misericordes, quoniam ipsi mise-
ricordiam consequentur. Matt. 5. 7.

Qui fratri negat indulgentiam, sibi pa-
riter negat. S. Leo.

DIES XVII.

De Cognitione sui ipsius.

I.

Nihil majoris est momenti, quàm se ip-
sum cognoscere. Humilitas funda-
mentum est perfectionis; & sui ipsius cog-
nitio fundamentum est humilitatis. Su-
perbi sumus, quia nos ipsos non cognosci-
mus. Si reliqua omnia sciam; me ipsum
verò ignorem, idem est, ac si nihil sciam.

K 3

Si

Majus.

Si omnia alia nesciam, sed meipsum cognoscam, multum scio. Quid mihi utilitatis affertur, si noverim causas, & effectus omnium, quæ in universo maxime admiranda sunt, & ignorem, quid in animo meo geratur? Universi administratio mihi non incumbit; sed animæ meæ cura incumbit mihi: omnes proin ejus motus observare teneor, ut eos à rationis regula componam. Mei ipsius cognitio regia est ad Deum cognoscendum via. Me ipsum cognoscere non possum, nisi meum nihilum, miseriam, meamque à Deo dependentiam cognoscam. Et hæc omnia cognoscere non possum, nisi cognoscam Dei existentis naturam, supremum, ac plenum ejusdem Dominium, cui me nec ad momentum subtrahere possum: utinam Domine, aiebat S. Augustinus, noverim me! noverim te!

II. Cum aliquo homine diu vivere non possumus, quin eum cognoscamus, ut ut parùm eum observamus. Et tamen etsi longo jam tempore nobiscum vivamus, nos ipsos non novimus. Melius dixerim, etsi à nobis separare nos non possimus, à nobis tamen exulamus, quia nunquam nos colligimus perpetuò ad externa effusi: imò studio à nobis ipsis recedimus. Tantùm abest,

est, ut in nos inquiramus, ut una è præci- *Majus*
pui nostris curis sit, nobismetipsis nos te-
gere, nosque ignorare. Socordia non
minima hujus ignorantiae causa est: stu-
dium conscientiae explorandae laboriosum
est, ideo labori parcere cupimus. Su-
perbia verò præcipua hujus ignorantiae est
origo: cognitio nostri ipsorum modestos
nos redderet: nam si in nos ipsos redire-
mus, multas miseras, & imbecillitates
inveniremus. Idcirco, quia isthæc cog-
nitio arrogantiae nostrae non congruit, vi-
tandam eam judicamus. Malumus cæci,
& superbi, quàm cum nostri despicientia
perspicaces esse.

III. Amor nostri ipsorum potissima hu-
jus ignorantiae causa est; miseras, & im-
becillitates nostras amamus, immoderatis
nostris propensionibus oblectamur. At-
que hæc oblectatio in nobis extinguit fe-
rium ijs nos expediendi desiderium. Cæ-
terum, si in nos ipsos descenderemus, &
omnes cordis nostri motus, & inordinatio-
nes examinarem, fieri vix posset, quin
caperemus, quàm turpe sit, earum effectus
non formidare, & eisdem medendi neces-
sitatem non agnoscere. Ad hoc verò ten-
tandum animo generoso, & ad exequen-
dum insigni sui ipsius victoriâ opus esset.

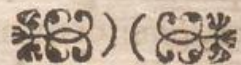
Majus.

Superbia, amor sui, & desidia hujc desiderio obicem ponunt. Medium, quo homo vanus, & ignavus hæc obstacula superare statuat, non invenitur, præter te, Domine, qui solus me contra imbecillitatem, & ignaviam meam firmare potes. Monstra itaque mihi meipsum, ut me, & misérias meas eadem mentis acie perspiciam, qua tu eas perspicis. Sed inspira quoque mihi earundem horrorem, & ab ijs me libera. Vel potius; dum mihi illas monstras, relinque mihi, quidquid deprimere me potest; ita tamen, ut tibi non displiceam, nec animum abijciam: nullum remedium nimis efficax est malo insanabili, quale est superbia, curando.

Statue tibi met ipsi studiosè, & assidue attendere, tuique ipsius cognitionem omnibus alijs scientijs præhabere.

Universa vanitas est omnis homo vivens. Psal. 38. 6.

Noverim me! noverim te! Aug.

DIES